

POBUDOWANIE (2) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pobudować); a jasne.

sg [G pobudowani(a).] ◊ D pobudowaniu (2). ◊ [I pobudowani(e)m.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Wzniesienie budowli (o wielu) (2) :

pobudowanie czego (2): Then dział świętey ziemie wezmą kápłani [...]/ y będzie to mieyfce ich ku pobudowaniu domow [et erit eis locus (marg) pro (-) domibus]/ y zá mieyfce święte. BibRadz Ez 45/4. Cf pobudowanie czego komu.

pobudowanie czego komu [sobie] (1): Nád to dwádzieściá y pięć tyfięcy wzdłuż/ y dziefięć tyfięcy w łzerz/ będzie Lewitom łługam domu zá ofiádłość/ ku pobudowaniu [in possessionem] łobie dwudzieftu komor. BibRadz Ez 45/5.

2. [Odbudowanie: prosić K.J.M., aby od podwód, podatków i poborów wszelakich były [Pyzdry] do lat pięci wolne dla pobudowania. AktaSejmikPozn 1590/147.]

3. [Budowla lub jej część: A iż oddawa domostwo wcale pp. Marcikowskim małżonkom ze wszystkim pobudowaniem, izbę, sień i komorę z zamkiem z izby, drugą z sieni i stajenkę przy teźże komorze. InwSzlachKal 1593 nr 56.]

Synonimy: 1. podniesienie, postawienie.

Cf **POBUDOWAĆ**

MF, SBu